

Parasha Yithro – ‘Jithro’ 5785.

Torah: Shemot/Exodus 18 : 1 – 20 : 23.

Haftarah: Jesaja 6 : 1 – 7 : 6.

Brit Chadasha: Matteüs 5 : 8 – 20.

Jithro gaat op weg om zijn schoonzoon op te zoeken.

De priester van Midjan heeft van grote dingen gehoord die G'd heeft gedaan.

Hij neemt Tsiporah, zijn dochter en de twee zoons Gershom en Eliëzer mee.

In de woestijn aangekomen, waar Moshè zijn tent had opgeslagen, gaat Moshè hen tegemoet;

– Moshè vertelt hoe de Eeuwige tegen de farao was opgetreden

– Jithro ziet hoe het volk met hun problemen naar Moshè komen en adviseert hem

– drie maanden later slaan ze hun tenten op bij de berg Sinai

– Moshè beklimt de berg, waar de Eeuwige met hem spreekt en hem de Tien Uitspraken geeft

– onderaan de berg *ziet* het volk de 'Stem van G'd' en de rook en hoort het luide geschal van de shofar en voelde hoe de hele berg beefde.

G'ds liefde in letters.

In dit schitterende Bijbelgedeelte komen de tien geboden voor, beter de 'Tien Woorden'.

Deze hebben een universele geldigheid en zijn een richtsnoer voor de mens om een goed leven te leiden.

De Eeuwige heeft deze woorden Zelf met de hand geschreven. (Ex. 32:15,16)

De rabbijnen vroegen zich af waarom de tien woorden nu in de parasha Jithro voor moesten komen.

Hun antwoord was; de tien woorden zijn voor de gehele mensheid bedoeld!

Het werkelijke handvest van de Sinai hebben niet alleen een stempel gerukt op Israël, maar op de hele westerse cultuur. G'd heeft elk schepsel op het oog.

In onze tijd zien we duidelijk dat er van alles aan wordt gedaan om deze geboden onderuit te halen.

In veel diensten worden ze nog voorgelezen en/of gezamenlijk gereciteerd.

Echter nog meer worden ze in vertalingen weergegeven en modern geherinterpreteerd.

Is dit niet in strijd is met Auteursrechten!?

Zo staat in een hier niet bepaalde kerkorde beschreven; *“Als jullie zes dagen hebben gewerkt, moeten jullie daarna één dag uitrusten. De zondag moet een bijzondere dag zijn.”*

In een andere aanverwante leer wordt het vierde gebod gewoon weggelaten en herhaald men een ander gebod met andere woorden. De Spreukendichter is duidelijk in heel het hfst. 28;

“Als je geen gehoor geeft aan de Torah, is zelfs je gebed de Eeuwige een gruwel.” (vers 9)

“Leven met een plan,” noemt rabbijn Ouaknin het reiken naar de toekomst van het Messiaanse tijd.

'De Shabbat vieren is het verlangen en de mogelijkheid om aan mijzelf te werken met het oog op de toekomst, om mij te begeven in een dynamiek om zin te geven aan mijn leven dat komen gaat.'

Blijf of bevind je in de herinnering van de Shabbat; *'zechor of tizkor'* is de gebiedende wijs van herinneren, die betrekking heeft op de toekomst en niet op het verleden.

De uitdrukking *'het daarginds dat leeft'* is in het Hebreeuws *sham-chai*, een woord dat uit vier medeklinkers bestaat, dezelfde waarmee ook het woord *Mashiach* geschreven wordt; *sh-m-ch-j*.

Zo wordt de gelovige uitgenodigd om binnen te gaan in de rust van G'd. (Hebr. 4:9-13)

De tien woorden vragen een houding tegenover G'd en de wereld.

Het komt elke week voorbij in de pers; de Israëlich doden de *'vrijheidsstrijders'* en in hun geboden staat *'u zult niet doodslaan'* (Ex. 20:13 – 'lo tizrach')

In het Hebreeuws is het werkwoord *'ratsach'* dat niet slaat op elke willekeurige manier van doden, maar uitsluitend op een wijze van doden die buiten de wet plaatsvindt.

Dit werkwoord wordt nooit gebruikt voor het doden in de oorlog of voor wettige terechtstelling van misdadigers. Er staat dus in het zesde gebod; *'Moord niet of pleeg geen moord.'*

Het opvallende van het achtste gebod – *steel niet* – is dat het werkwoord *'ganav'* is en ook 'roven of wegnemen' kan betekenen. Men denke dan aan ontvoeren!

Lees Exodus 21 :16 en duidelijk is wat de Torah zegt over 7 okt. 2023!

Zo zijn er tien woorden om het leven door te geven.
Ze zijn richtingwijzers naar de hogere waarden van G'ds koninkrijk.

Israëls vijanden worden als als distelpluis en kaf in de wind.

We lezen dat Jithro een Midjanitische priester was.
Zijn eigenlijk naam is Reüel wat 'vriend van El/G'd' betekent.
Wist Jithro, wat eigenlijk een aanspreektitel is zoals 'sire', wie de G'd van Israël was?
De Midjanieten waren afstammelingen van de vierde zoon van Awraham en Qetûrah, genaamd Midjan, wat zoiets als *'twist, strijd'* betekent. Maar 'El' zou ook een woestijngod kunnen zijn.
Was het eerst nog een broedervolk, later vermengden ze zich met de Moabieten.
In het boek 'Rechters' worden de Midjanieten, die met de Amalakieten en andere woestijnvolken als sprinkhanen over de vlakte waren uitgezwermd, door Gideon met G'ds hulp vernederd en verslagen.
(Rechters 7:9-14 en 8:28)

In Psalm 83, welke nu ook als hoogst actueel wordt beschouwd, komt Midian ook weer voor.
Asaf vraagt de Eeuwige om niet te zwijgen, *“want de vijanden tieren en ze haten U o G'd.
Ze beramen listig een heimelijke aanslag op het volk en spannen tegen Uw lieveling samen.”*
'Lieveling of beschermeling' komt van het werkwoord *'tsafan'*: dat is koesteren, opgeborgen.
De vraag van Asaf is om met die vijandige volken hetzelfde te doen als met Midjan, om zo te doen als met de vorsten en leiders van Midjan, die zeiden; *“Wij bezetten het land waar G'd zijn woning heeft.”*
Wil G'd hen als *'galgal en qash'* in een wervelwind doen verwarren.

Smakeloos zout.

Jeshûa vergelijkt zijn volgelingen met zout. Zout was in die tijd een kostbaar goed.
Het werd gebruikt bij offers, tegen bederf en dus conservering en om eten smaak te geven.
Zout werd toen gewonnen uit de Dode Zee. Dat zout is samengesteld uit verschillende elementen en bevatte veel kristallen, die geen zoutend vermogen hebben. Het kan dan haar kracht verliezen wanneer het verdund of vermengd wordt.
Dan wordt het smakeloos en zulks zout werd als mest weggesmeten en vertrapt.
Zoals Jithro zijn nazaten zich vermengden met andere volkeren, werd het in verschillende veldslagen ook verslagen en vertrapt. Helaas zien we ook in onze tijd de dubbele loyaliteit. Of is het een nieuw heidendom?
Het klutsen van de G'd van Israël met andere goden geeft een mengelmoes zonder smaak of hoop.
De Prediker verzuchtte al; *'Er is niets nieuws onder de zon.'*
Maar aan het einde van zijn verzuchtingen komt zijn waarschuwing;

“Heb ontzag voor G'd en leef zijn geboden.”

Fêdde.

Bronnen; de StudieBijbel, Pinchas Lapide, Marc-Alain Ouaknin – de Tien geboden en mijn eigen gedachten

Foto van olijfkwekerij, 4 km. van de grens van Gaza, 2015.